

dre antal personer, der uden at være statsautoriseret revisor har autorisation som regnskabskyndig tillidsmand. Ved autorisation af en regnskabskyndig tillidsmand bestemmes det altid, at tillidsmanden ikke må medvirke til istandbringelse af akkorder. Det foreslås, at en statsautoriseret revisor, der nu uden særlig autorisation skal kunne virke som regnskabskyndig tillidsmand, ikke skal kunne medvirke ved istandbringelse af akkorder.

Den hidtidige bestemmelse om, at der til de til brug i retslige forhold af statsautoriserede revisorer afgivne erklæringer vedrørende regnskabsmæssige forhold er knyttet offentlig troværdighed, er udgået. Bestemmelsen, der hidrører fra den tidligere revisorlovgivning og første gang var formuleret i det den 28. februar 1906 i folketinget forelagte lovforslag, må antages nu, hvor der er fri bevisbedømmelse, at være uden reel betydning.

Til § 9.

Ved bestemmelsen opretholdes den nuværende ordning, hvorefter en statsautoriseret revisor skal anmelde, hvor han ønsker at have kontor. Det foreslås at tillade en statsautoriseret revisor, et revisorinteressentskab eller et revisionselskab at have flere kontorsteder, men hvert af kontorerne skal da ledes af en til virksomheden knyttet statsautoriseret revisor, der kun er leder af ét kontor. Man ønsker hermed at lette adgangen til at træffe praktiske arrangementer inden for større revisionsvirksomheder samtidigt med, at man opretholder princippet om revisorhvervet som et personligt hverv. Da de statsautoriserede revisorers kundekreds ikke er lokalt begrænset, kan en ordning som den foreslåede indebære betydelige fordele og besparelser, navnlig med hensyn til rejsetid og rejseudgifter, ligesom det er praktisk for klienterne at have revisoren boende så nær som muligt. Ordningen svarer i øvrigt til den praksis, der har udviklet sig på grundlag af næringslovens § 68.

Til § 10.

Bestemmelserne, der i det væsentlige svarer til de gældende, tilsigter at sikre revisorernes fulde uafhængighed. Forbudet mod at beklæde de i stk. 1 angivne stillinger må også omfatte stillinger i stats- eller kommunale revisionskontorer. Et sådant arbejde skulle vel i sig selv ikke være til hinder for, at den pågældende samtidig kunne praktisere som statsautoriseret revisor, men det underordningsforhold, som den pågældende vil stå i til sin arbejdsgiver, må anses for uforeneligt med en statsautoriseret revisors uafhængige stilling.

Imidlertid synes intet at tale imod, at en stats-

autoriseret revisor samtidig med, at han praktiserer som revisor, skulle kunne beklæde en lærestol ved et universitet eller en anden højere læreanstalt eller være medarbejder ved en videnskabelig institution. Det foreslås derfor at undtage disse stillinger fra forbudet.

Ved formuleringen af forslaget har man været opmærksom på, at et enkelt revisionselskab gennem mange år har drevet forvaltningsvirksomhed, og bestemmelsen hindrer ikke fortsættelse af denne virksomhed. Man har i øvrigt fundet en dispensationsbestemmelse som angivet i stk. 2, sidste pkt., påkrævet. En sådan dispensationshjemmel skønnes navnlig at kunne få betydning med hensyn til hverv som likvidator, idet et sådant hverv sjældent vil berøre vedkommendes uafhængige stilling som revisor. Det er en selvfølge, at den pågældende ikke samtidig kan være revisor i vedkommende virksomhed.

Efter bestemmelsen i stk. 3 vil handelsministeren kunne forbyde, at en statsautoriseret revisor deltager i anden virksomhed, der skønnes uforenelig med hvervet som statsautoriseret revisor. Det er i givet fald tanken herom — efter forhandling med Revisorkommissionen — at udfærdige en særlig bekendtgørelse.

I stk. 4 har man fundet det rigtigt at påbyde det i og for sig selvfølgelig, at en statsautoriseret revisor, der ønsker at udøve en virksomhed eller overtage en stilling, der er uforenelig med stillingen som statsautoriseret revisor, skal deponere sin besikelse.

Til § 11.

Ved bestemmelsen i stk. 1 foreskrives det, at samarbejde med andre end statsautoriserede revisorer (f. eks. ikke-statsautoriserede revisorer) ikke må finde sted under nogen form.

Et egentligt interessentskab mellem to eller flere statsautoriserede revisorer medfører økonomisk fællesskab mellem interessenterne. Princippet om en statsautoriseret revisors personlige ansvar for det af ham udførte arbejde medfører imidlertid, at det faglige ansvar for et vist arbejde må påhvile den af interessenterne, som har udført eller ledet arbejdet.

Aktieselskabsformen har fast fod inden for det danske revisorvæsen, og antallet af selskaber øges stadig. Muligheden for at drive revisionsvirksomhed under aktieselskabsform er vel ikke helt uden betænkeligheder, idet denne organisationsform kunne befrygtes at ville have til følge, at det personlige ansvar udviskes, men hidtil har der ikke vist sig misbrug eller praktiske ulemper i forbindelse med denne organisationsform, og man har derfor ikke